

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

§. 1. An omnes baptizati sint Sacerdotes? Et Episcopi Jure Divino Superiores Presbyteris? ac Ministri Ecclesiæ exempti à jurisdictione sæculari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

Actio, qua alicui confertur potestas spiritalis, & sic definiti potest: est *ceremonia sacra, qua ordinato conceditur potestas ad aliquod altaris Officium stabiliter poragendum.* Atque sub hac ratione Ordinem superius docuimus esse Sacramentum, saltem Presbyteratum, cujus materia remota est illa res sensibilis, per quam significatur potestas tradita, nempe calix cum vino & patena cum hostia, & impositio manuum: *forma sunt illa verba, quae profert Episcopus tradens rem illam sensibilem, & manus imponens, nempe: accipe potestatem offerendi Sacrificium &c. accipe Spiritum S. quorum remiseris peccata &c. Minister est Episcopus, quia Episcopus est Princeps Reipublicae Christianae: ad solum autem Principem Ecclesiasticum spectat dignitates & ministeria Ecclesiastica distribuere. Suscipiens debet esse vir & baptizatus &c. Effectus est augmentum gratiae sancti-*

ficantis, gratiae actuales ad functiones sacras ritè obeundas, & character indelebilis.

Circa hoc Sacramentum praecipue quatuor adhuc controversa sunt cum Sectarijs. 1. An omnes baptizati sint Sacerdotes, ut volebat Lutherus & quidam asseclae. Dico *quidam*, nam non desunt ex Lutheranis, ut M. Lomer, qui negant, ullum in Lege Nova dari proprie dictum Sacerdotem; eò quòd nullum detur proprie dictum Sacrificium (quod suppositum subruimus supra de Sacrificio Missae) non obstante, quòd ejus commilito *Horalektor* eodem anno 1710. multis conderit, etiam apud Lutheranos reperiri veros Sacerdotes. 2. An Episcopi sint majores Presbyteris seu Sacerdotibus Jure Divino. 3. An & à quo vocari debeant Ministri Ecclesiae. 4. An Sacerdotes rectè obligentur ad vitam caelibem, seu ad abstinendum à conjugio?

§. I.

An omnes baptizati sint Sacerdotes? & Episcopi sint superiores Presbyteris Jure Divino? & Ecclesiae Ministri sint exempti à Jurisdictione Laicali?

2. **D**icend. 1. Non omnes baptizati sunt Sacerdotes proprie dicti. Prob. 1. ex Scriptura. Christus non omnibus, sed solum Apostolis eorumque successoribus dedit potestatem sacrificandi & remittendi peccata, quia ad hos solos dixit: *Hoc facite in meam*
R. P. Pichler Theol. Polemica,

commemorationem. Luc. 22. *Quorum remiseris peccata &c.* Joan. 20. ergo non omnes baptizati habent hanc utramque potestatem: ergo non omnes sunt Sacerdotes. Dein Paulus ordinavit Presbyteros: *Cum constitisset per singulas Ecclesias Presbyteros.*
Mmm 2. Act.

Act. 14. & 1. Tim. 5. Item distinguit Apóstolos, Pastores &c. à ceteris fidelibus 1. Cor. 12. Eph. 4. ergo non omnes fideles sunt Presbyteri, & Apóstolorum ac Pastorum in potestate successores; sed qui à legitima potestate ordinantur & constituuntur. Prob. 2. ex perpetua Traditione & sensu totius Ecclesie; nam ante Lutherum, imò vix post ipsum, qui ita insanierint, invenies. Prob. 3. ex ratione. Sicut in Republica Politica titè ordinata debet dari distinctio graduum & dignitatum, nec omnes sunt Judices, Prætores &c. ita vel maxime dari debet Hierarchia Ecclesiastica, & distinctio graduum &c. in Ecclesia.

3. Dicend. 2. Episcopi Sacerdotibus superiores sunt Jure Divino, tam potestate Ordinis, quam Jurisdictione. Prob. 2. ex Scriptura. Act. 1. ex numero Discipulorum solenni quadam cerimonia in Apóstolum assumptus est S. Mathias locò Juda Proditoris: ergo judicabant Apóstoli à Christo edocti, Episcopos esse superiores simplicibus Sacerdotibus potestate Ordinis; nam Episcopi succedunt Apóstolis in potestate Ordinis, & dignitate; quin & jurisdictione: Sacerdotes autem simplices succedunt cæteris Discipulis, qui fuerunt primitiæ Sacerdotum. Gerardus de Ministr. Eccl. §. 235. ait: *Libenter concedimus quoad potestatem Ordinis Episcopos esse Presbyteris superiores.* Sed & jurisdictione superiores sunt Jure Divino; nam 1. Tim. 5. scribit Paulus Timotheo tanquam Episcopo: *Adversus Presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus:* ergo Episcopus est

Judex respectu Presbyteri: ergo major jurisdictione: & quidem Jure Divino; quia Scriptura continet Jus Divinum. Confirm. Apoc. 1. & 2. per illos 7. Ecclesiarum Angelos intelliguntur illi, qui cum potestate prærant septem Ecclesijs tanquam capita, scilicet Episcopi: ergo ex ordinatione Apostolica & Divina Episcopi superiores sunt Presbyteris, seu reliquis omnibus particulatim Ecclesiarum.

Prob. 2. ex Traditione Apostolica & sensu Ecclesie, qui semper judicavit, Presbyteros ordinari & constitui debere ab Episcopis, ipsos verò nunquam validè ordinasse alios, ut constat ex Conc. Ancy. & Antioch. item ex S. Leone, S. Gregorio M. &c. S. Hieron. quem Adversarij pro se citant, in epist. ad Evagrium dicit: *Quid facit Episcopus, EXCEPTA ORDINATIONE, quod non etiam facit Presbyter?* ergo Episcopus est major Presbytero potestate Ordinis. Sed & jurisdictione major est, quia ex eadem Traditione constat, Ep. f. opus judicasse & punivisse Presbyteros, non vicissim. Neque negavit ullus Christianorum ante Aërium, quem dolor repulsæ ab affectato Episcopatu præcipitem egit, ut diceret, Episcopum non differre à Presbytero, propterea inter hæreticos nun cratus à S. Augustino de hæres. c. 93 & Epiphani. hæres. 75. Audiamus aliquos adhuc ex antiquissimis Patribus. S. Clemens ep. 1. ad Fratrem Domini ait: *Episcopos vicem Apóstolorum gerere, sic Domino Petrum instruente, reliquorum verò Discipulorum vicem tenere Presbyteros.*

ros. Anacletus epist. 3. ad omnes Episc. & Sacerd. c. 1. Sacerdotum Ordo bipartitus est, & sicut Dominus illum constituit, à nullo debet perturbari &c. Episcopi vero Domini Apostolorum: Presbyteri quoque 72. Discipulorum locum tenent. Similia habent Hieron. Cyprian. Ign. M. August. & alij. Epiph. haeres. 75. Episcopum & Presbyterum aequalem esse quomodo erit possibile? Episcoporum enim Ordo parum generator est; Patres enim generat Ecclesia: Presbyterorum vero non potens generare patres, generat filios Ecclesia, non tamen patres &c. Pulcherrimè mentem Apostoli, adeoque Jus Divinum nobis explicat S. Ambros. in c. 3. ep. 1. ad Tim. dicens: Post Episcopum Diaconi ordinationem subiit. Quare? Nisi quia Episcopi & Presbyteri una ordinatio est: SED EPISCOPUS PRIMUS est, ut omnis Episcopus Presbyter sit, NON TAMEN OMNIS Presbyter Episcopus. Denique Timotheum Presbyterum ordinatum significat, sed quia ante se alterum non habebat, Episcopus erat, non sine nova Ordinatione, quia subiungit: Unde & quemadmodum Episcopum ordinet, ostendit. Neque enim fas erat aut licebat, ut inferior ordinaret majorem: nemo enim tribuit, quod non accepit.

Prob. 3. ex ratione, quia id exigit Hierarchia & bonus ordo Ecclesiae. Denique solidissimè confirmatur ex eo; quia utique summus Episcopus, nempe Pontifex Maximus, cui data sunt claves Regni Caelorum. Mat. 16. & omnes Christi oves commissa. Jo. 21.

major est quocunque Sacerdote, & quidem tam potestate Jurisdictionis quàm Ordinis, & Jure Divino: ergo jam aliquis Episcopus Jure Divino major est Sacerdotibus.

Dicend. 3. Episcopi, Sacerdotes, & Ministri Ecclesiae quoad suas personas sunt exempti à Jurisdictione Sæculari, idque conveniens est, & nullo modo contrarium Juri Divino, ut Jurista Heterodoxi cavillantur cum Carpovio Pract. Crim. p. 3. q. 110. n. 83. & Wissenbach ad Pandect. l. 2. Disp. 6. n. 38. secuti Petrum Vermilium, qui postea dictus est Martyr, celebrem olim Florentiae Concionatorè, & demum celebrem Apostatam atque Calvinistam. Probat. 1. quia Concilia tum Generalia tum Particularia ferè ab initio Ecclesiae, ut demonstrat Suarez in Defensione fidei l. 4. c. 3. à n. 20. ita docuerunt; ex ijs enim evidenter concluditur, datum esse in Ecclesia Christi privilegium Exemptionis à Potestate Sæculari; cum impossibile sit, tot Pontifices sanctos & sapientes, & tot Concilia Ecclesiam in hoc decessisse: Ecclesiam enim in decretis morum errare non posse, satis superque ostensum est de Infallibilitate Ecclesiae, & Romani Pontificis in prima parte contr. Gener. III. Prob. 2. ex ratione intrinseca; quia, ut per se patet, Sacerdotalis & Clericalis status est altioris ordinis ac gradus, quàm laicorum, suntque Sacerdotes (etiam non Episcopi) fidelium Patres ac Magistri: ergo sicut conveniens est, Patrem filij, & Magistrum discipuli non subjici potestati, ita decet, laicos non exercere ju-

M m m m 3. r i s d i -

isdictionem in Sacerdotes, à quibus ligari non solum in terris, sed & in cœlis se credunt. Unde etiam si diceremus, hanc exemptionem non esse à Deo immediatè concessam Sacerdotibus & Clericis, tamen supposita Divina institutione Sacerdotalis & Clericalis Ordinis ex principijs naturalibus deducitur per illationem saltem moraliter necessariam, quòd supremus Ecclesiæ Prælatus obligetur illam communicare inferioribus Ecclesiæ Ministris, & sub certa lege ac modo eam constituere. Et eatenus rectè dicitur esse Juris Divini. Nec obstant Leges Civiles, à Justiniano in præjudicium Libertatis Clericalis & Ecclesiasticæ lata, uti l. 25. 33. & 37. Cod. de Episc. & Cler. & Nov. 83. quia in hoc arrogavit sibi potestatem, ipsi non competentem. Vid. P. Melch. Friderich. de Foro Comp. p. 3. c. 1.

Ob. 1. Scriptura omnes Christianos vocat sacerdotes: *Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta* &c. 1. Petri 2. *Fecit nos regnum & sacerdotes DEO Patri suo.* Apoc. 1. ergo. Dein inter Christianos nullum est discrimen; etenim in Christo *IESU non est masculus & femina.* Gal. 3. R. vocantur sacerdotes improprie tantum, quia offerunt sacrificia improprie dicta, nempe laudis, precum, bonorum operum. Bene etiam S. August. l. 20. de Civit. DEI c. 10. ait: *Episcopi & Presbyteri proprie vocantur in Ecclesia sacerdotes. Sed sicut omnes Christianos dicimus propter mysticum Chrisma: sic omnes sacerdotes & quoni-*

am membra sunt unius Sacerdotis, de quibus Apostolus dixit: Plebs sancta, Regale sacerdotium. Sicut Christiani non nascuntur Reges in sensu proprio, nec verè Sancti, sed primùm fiunt, licet vocentur à Petro *Regale sacerdotium, & Gens sancta*; ita nec omnes nascuntur Sacerdotes, sed tantum aliqui fiunt. Ad alterum: Non est discrimen inter Christianos, hoc est, nulla personarum acceptatio, sed DEUS omnes, qui sunt in Christo, salvat, sive vir sive femina sit, Græcus vel Judæus. Aliud non voluit dicere Paulus.

Ob. 2. In Scriptura confunduntur Episcopi & Presbyteri: ergo sunt æquales. 2. Christus ordinavit quidem Presbyteros in ultima cœna; Episcopos tamen ordinasse non legitur. R. ad 1. T. A. N. C. vel D. C. sunt æquales in ordine ad certa ministeria, præcipuè consecrandi & offerendi Sacrificium C. C. in potestate Ordinis, vel quoad Jurisdictionem N. C. Ex ipsa Scriptura superius ostendimus, quòd Episcopus in his emineat supra Sacerdotes, quamvis alibi quoad nomen & respectu potestatis consecrandi Corpus Domini confundantur; quippe omnis Episcopus est Presbyter; non autem vicissim omnis Presbyter est Episcopus. Ad 2. Christus ordinavit S. Petrum in Episcopum & Pastorem Universalem, ei dicens: *Pascere oves meas.* Joan. 21. Petrus postea ordinavit in Episcopos S. Jacobum & S. Joannem, & ceteros Apostolos vel per se, vel per illos duos à se ordinatos. Vid. Joan. Turrecremata.

mata I. summa Eccles. c. 32. & Bel-
larin. l. 1. de Pontif. c. 23.

7. Dices 1. S. Hier. in c. 1. ep. ad Tit.
ait: *Idem Presbyter, qui Episcopus*: ergo.
R. 1. hunc textum in purioribus editio-
nibus, nempe Romana & Colonienfi
non reperiri, sed in Basileensi, quam
sapius corrupit Erasmus Roterod. plu-
rimùm Lutherizans. R. 2. omnino
verum est, quòd idem, qui est Epi-
scopus, etiam sit Presbyter, sed non
vicissim. R. 3. Presbyteris Antiquæ
Ecclesiæ fuit olim concessa quidem æ-
qualis jurisdictio *in actu secundo* cum
Episcopis, & eatenus etiam Presbyter
potuit vocari Episcopus: *at in actu
primo* semper penes Episcopos fuit
major jurisdictio ratione munitis Epi-
scopalis, & juris huic à DEO annexi:
sicut potestate Ordinis sunt Episcopi
majores etiam juxta Adversarios, &
clare indicat S. Hieron. loc. cit. ad E-
vagr. dum eam Presbyteris adimit, di-
cens. *excepta ordinatione*,
Item Episcopum, Sacerdotes, & Dia-
conos eo loco esse ait, quo olim fue-
runt Aaron, filij ejus, & Levitæ, quos
Jure Divino fuisse inæquales, ex Scri-
ptura novimus.

Dices 2. Decet & debet dari dis-
crimen inter Ecclesiæ Ministros: uti-
que in Ecclesia semper fuit inter illos
observata subordinatio, & major po-
testas concessa Episcopis, quam sim-
plicibus Sacerdotibus: imò talis subor-
dinatio etiam observatur inter Prote-
stantium Ministros Ecclesiæ, dum or-
dinare alios, & causas Ecclesiasticas gra-
viores judicare &c. non permittitur
simplici Parocho vel Pastori, sed re-

servatur Specialibus, Superintendenti-
bus &c. Verùm hæc major potestas
non descendit à Jure & Ordinatione
Divina, vi cujus nullum est inter istos
discrimen, sed est Juris Humani, &
descendit ab ordinatione Ecclesiæ, ut
omnia ordinatè & ritè fiant. R. hæc
replica parùm juvat, sed potius peri-
mit causam Protestantium: si Jure
Divino Ecclesiæ Ministri sunt æqua-
les, Jure autem Humano inæquales,
ipsi neglecta ordinatione Divina se-
quuntur ordinationem humanam Ec-
clesiæ, dum majorem potestatem
ordinandi & jurisditionem in alios ex-
ercendi tribuunt Specialibus, Superin-
tendentibus, Archi-Superintendenti-
bus &c. quam Parochis, Diaconis,
Pastoribus simplicibus, Præconibus &c.
& sic scelus admittunt, quod toties
Catholicis objiciant ex Matth. c. 15.
*sine causa colum me, docentes doct-
rinas & mandata hominum*. Aliud
ordinavit Deus per suum Apostolum,
aliud ordinant & sequuntur ipsi. Quod
Deus concessit cuilibet Sacerdoti (si
tamen Sacerdotes habeant Lutherani;
aliqui affirmant, alij ex ipsis negant,
ut Lomerus) & Ministro Ecclesiæ, id
iniquè adimunt, & tribuunt solis Su-
perintendentibus &c. Certè si ego essem
Lutheranus Præco vel Pastor, etiam
ruralis tantùm, non paterer mihi eripi
potestatem ordinandi, & omnem ju-
risditionem in Ecclesia Lutherana ex-
ercendi, quam exercet Superintendens
vel quicumque alius, quam Deus mihi
parem dedit, omnino æqualem cuilibet
Superintendenti me efficiendo juxta
Protestantium doctrinam.